

The English version of this Decision immediately follows

תיק משמעת מס' 13/2022
בעניין סטודנט פלוני – (להלן: **הסטודנט**).

2.10.2022
ז' בתשרי תשפ"ג

החלטה

א. מבוא

1. מחובתי להקדים ולהעיר כי כתיבת ההחלטה בתיק זה התעכבה במעט לנוכח עומס חריג של החלטות אשר רבצו לפתחי בחודשיים האחרונים. כפי שמתחייב בכל הנוגע להתמשכות הליכים, הרי שהעניין יובא בחשבון בהמשך הדברים.

כעת לגופם של דברים, הסטודנט לומד בשנה מתקדמת לקראת תואר ראשון באוניברסיטת רייכמן והואשם בהעתקת שתי שאלות (שאלות מספר 3 ו-4) מתוך עבודת בית מספר 3 (אשר משקלה 6 אחוזים מהציון הסופי),¹ עבירה על **סעיף 2(4) לתקנון המשמעת של אוניברסיטת רייכמן** (להלן: "**תקנון המשמעת**") ו/או בהפרת הוראות הנוגעות לאותה עבודת בית, עבירה על **סעיף 2(6) לתקנון המשמעת**.

2. בדיון שנערך לפני בעניינו של הסטודנט במהלך יום חמישי, ה-21.7.2022 (בשעה 12:00), נכחו קובלת האוניברסיטה הנכבדה, **גב' אורלי שקד**; רכזת ועדת המשמעת ורושמת הפרוטוקול, **גב' אורית לייזר**; המרצה הנכבד - המתלונן בתיק; נציגת האגודה המלומדת מטעמו של הסטודנט, **גב' ניצן בן-ארי**, וכמובן, **הסטודנט עצמו**.

ב. שאלת האשמה

3. אקדים ואומר, כי הסטודנט כפר באשמה לכל אורך הדרך, הן בכתובים טרם הדיון והן בעל-פה בעת הדיון, וכי לאחר קריאה מדוקדקת של התיק שבפני, שמיעת הצדדים ובחינת הדברים, עמדתי היא כי יש לזכות את הסטודנט מן הספק מהאישום בהעתקת עבודת הבית ומנגד להרשיעו בהפרת הוראות הנוגעות לאותה עבודת בית. להלן אפרט את טעמי הזיכוי ולאחר מכן את טעמי ההרשעה.

4. מדובר **בתיק נסיבתי**, שכן אין כל ראיה ישירה שקושרת את הסטודנט למעשה ההונאה, המבוסס על מארג של ראיות נסיבתיות, שבבסיסן חשד להעתקה שעלה בעקבות הפעלת תוכנה ('**מערכת**'), בלשונו של המרצה), אשר מבקשת לאתר אינדיקציות לדמיון בין עבודות הבית של הסטודנטים בקורס, ולאחריה צוות הקורס עורך בדיקה מדוקדקת של הממצאים שהעלתה אותה 'מערכת'. בכל הנוגע לעבודת הבית שבמוקד התיק, התוכנה איתרה כ-40-30 עבודות דומות ב-50% לפחות, כאשר במקרה של הסטודנט היה 88% דמיון

¹ ראו מכתב התלונה של המרצה מיום 25.2.2022 ועדות המרצה בעמ' 9 לפרוטוקול.

(כמפורט בעדותו של המרצה בעמ' 5).² לאחר בדיקה מדוקדקת של העבודה של הסטודנט על-ידי צוות הקורס עלה החשד להעתקה המתבסס על אותו דמיון, בבחינת ראייה נסיבתית. החשד היה כי הסטודנט העתיק מסטודנט אחר אולם טענה זו נזנחה במהלך הדיון בפני, שכן הסטודנט והנציגה מטעמו הצליחו לשכנע, הן את המרצה והן אותי, כי אין מדובר בהעתקה מסטודנט אחר. עוד יצוין, כי במהלך הדיון ניהלו המרצה והסטודנט שיח-ושיג אגב אותו תרגיל, כפי שהדברים באו לידי ביטוי בעמ' 6 - 8 לפרוטוקול. חלופת הדברים בעל-פה, לצד טענות ההגנה שנפרסו על-פני ארבעה עמודים ונספחים, הובילו למסקנה כי **קיימת אפשרות סבירה שאיננה אפסית**, שיש בה כדי לערער במידה הנדרשת את המערכת העובדתית לה טוען המרצה, כך שמסקנה הגיונית, יחידה וחד-משמעית בדבר מעשה העתקה פסול מצד הסטודנט אינה יכולה לעמוד על-פי הכללים שנקבעו בהקשר זה בפסיקה של בית המשפט העליון.³ דהינו, ככל שהעובדות שהוכחו מתיישבות באופן הגיוני גם עם הסברו של הסטודנט השולל כוונה פסולה או שנותר ספק בדבר אפשרות היתכנותו של אותו הסבר, כפי שאכן קרה בעניין שלפנינו, אין להסיק מהראיות הנסיבתיות את עובדת ההונאה, הטענה הוכחה מעבר לכל ספק סביר.

5. בנוסף, לאור העובדה שהסטודנט יכול היה להימנע מהליך משמעותי אך בחר שכן לנהל את ההליך על-מנת לנסות להוכיח את חפותו⁴ ולאחר שמיעת עדותו של הסטודנט, אשר עמד בתוקף על כך שלא העתיק,⁵ ובשים לב לסעיף 53 לפקודת הראיות, שכותרתו: "משקלה של עדות", הקובע כי: "ערכה של עדות שבעל-פה ומהימנותם של עדים הם עניין של בית המשפט להחליט בו על-פי התנהגותם של העדים, נסיבות העניין ואותות האמת המתגלים במשך המשפט", עמדתו היא כי הסטודנט, שהעיד עדות עקבית וברורה, דובר אמת כשהוא חוזר ואומר בתוקף שלא העתיק.⁶ אותות האמת ניכרו בעדותו האמינה והנרגשת שעשתה עלי רושם של עדות מהימנה של עד, הנעדר כל מודעות למעשה העתקה מכוון אסור.

² יוער, כי לאור האחוזה הגבוהה יחסית של דמיון בין עבודות בית בקורס זה קיימת פרוצדורה מיוחדת לקורס המאפשרת לסטודנטים בחירה בסנקציה מנהלית חלף העמדה לדין משמעותי. יובהר, כי הסטודנט לא בחר בדרך זו וניכר כי העדיף לנסות ולהוכיח את צדקתו (ראו, בין היתר, דבריו בכתובים בטענות ההגנה ולהלן בה"ש 4).

³ ראו דבריו הידועים של כב' השופט מ' שמגר (כתוארו אז): "כאשר בוחנים את מכלול הראיות הנסיבתיות מפעיל בית המשפט, כאמור, את מבחני היגיון וניסיון החיים [...]. דרך הבחינה לובשת צורה של תהליך מחשבתי שיטתי, אשר באמצעותו נבדקת כל ראייה בפני עצמה כדי להגיע להערכת מצב מסכמת: במסגרתה נקבעים הממצאים ונבדק כל פירוש אפשרי העולה מכל ממצא לחוד, וכן, לבסוף, מכלול במקובץ. כך ממיינים הפירושים לכאן ולכאן וניתן להם המשקל הראוי. לאור מהותן של הראיות ומשקלן המצטבר, לאור הסבריו של הנאשם, אם ניתנו כאלו, וכן לאור כל היפותזה סבירה אחרת, קובע בית המשפט, אם יש מקום להסקת מסקנה חד-משמעית, שהיא ההגיונית היחידה, לפיה לא נותר ספק סביר בדבר אשמתו של הנאשם. למותר להוסיף, כי אם נותר ספק סביר כלשהו – משמע, כי האשמה לא הוכחה במידת הוודאות הדרושה, ויש לזכות את הנאשם בדינו. [...] רק אם המסקנה המרשיעה, אשר מוסקת מן הראיות הנסיבתיות, גוברת באופן ברור והחלטי על כל תיזה חלופית ואינה נותרת מסקנה סבירה אחרת, ניתן לומר, שאשמה הוכחה מעל לכל ספק סביר." [ע"פ 543/79 נגד נ' מדינת ישראל, פ"ד לה (1) 113, 141 - 142 (1980)]. כן ראו לאחרונה: ע"פ 9201/18 גורבאן נ' מדינת ישראל (פס' 39) (פורסם בנבו, 8.6.2022).

⁴ כמפורט בכתובים, הן בטענות ההגנה מטעמו של הסטודנט והן בתלונה של המרצה (מיום 25.2.2022) ובנספחים לה, המציגים את ההתכתבות בין המרצה לבין הסטודנט. לסטודנט, כמו לכל החשודים האחרים בקורס בהעתקת עבודת הבית, עמדה האופציה לבחור בנטילת אחריות, קבלת ציון אפס באותה עבודת בית והפחתת 10 נקודות מהציון הסופי, חלף העמדה לדין משמעותי. כאמור, הסטודנט בחר בסופו של דבר בהעמדה לדין משמעותי על-מנת לנסות להוכיח את חפותו. יש לציין, כי אם לא היה עושה כן, בנסיבות המקרה שלו היה נכשל בקורס.

⁵ ראו בעיקר דבריו הבאים: "אני באמת לא חושב שאני אשם" (עמ' 3 לפרוטוקול); "אני מנסה שתבינו, אני עובד כמו חמור על התואר הזה, עשיתי את התרגיל 30 פעמים, מצאתי קוד באינטרנט, הסתמכתי עליו, אני כתבתי כל שורה בתרגיל בידים שלי. אני בכלל לא יודע מה הסיפור של התרגיל של הסטודנט השני. אני כתבתי הכל..." (עמ' 6 לפרוטוקול); "אולי אני הוזה, אבל אני לא חושב שמגיע לי לעשות קורס חוזר" (עמ' 9 לפרוטוקול).

⁶ חזרה שעולה בקנה-אחד עם עמדתו העקבית של הסטודנט, כפי שזו הובאה בטענות ההגנה הכתובות מטעמו, ראו למשל: "ראשית, אפתח ואומר שהסטודנט כופר באשמה, לטענתו לא מדובר במקרה של העתקה" (סעיף 5 לטענות ההגנה); "...הסטודנט למעשה לא הכיר אף אחד ממסלול זה, ואף לא יצר קשר או עבודה משותפת עם אף אחד מהסטודנטים" (סעיף 7 לטענות ההגנה); "הסטודנט

6. אולם, אין הדבר אומר עדיין כי הסטודנט לא הפר הוראות בכל הנוגע לאותה עבודת בית. ניכר כי התנהלות הסטודנט בנוגע לעבודת הבית ובהקשרה, העולה הן מדברי המרצה⁷ והן מדברי הסטודנט עצמו,⁸ מלמדים על הפרת הוראות מצדו של האחרון. בהקשר זה אף ציינה הנציגה המלומדת מטעם הסטודנט כי "אני לא חושבת שהייתה פה הונאה, אי-אפשר להתעלם מהשיח... הונאה לא הייתה כאן. לי מרגיש שיש פה אולי הפרת הוראות" (ההדגשות אינן במקור)(עמ' 9 לפרוטוקול). ואכן, כאמור, עמדתי היא כי תחושתה של הנציגה אכן מוצדקת, שכן אין כל ספק כי התנהלותו של הסטודנט במקרה שלפני לא תאמה את הנחיות המרצה. אפילו לא הייתה בהתנהגות הסטודנט בנוגע לעבודת הבית (לפני כתיבתה, במהלך הכתיבה ואף לאחריה) כל מודעות, כפי שכבר קבעתי, הרי שרשלנות הייתה גם הייתה כאן וזו מלמדת כאלף עדים על הפרת הוראות בהתאם לסעיף 2(6) לתקנון המשמעת.

ג. שאלת הענישה

7. שקלתי את דבר זיכוי מן הספק של הסטודנט מהאישום החמור ואת הרשעתו באישום הקל; ובעיקר, את התמשכות ההליכים בענייניו, הרובצת כולה לפתחי, ומצאתי לחרוג לקולא ולהסתפק בענישה מקלה יחסית⁹ ולהשית על הסטודנט את העונשים הבאים בלבד:

- (1) הרחקה מהלימודים על-תנאי למשך שנה אחת בגין כל עבירה משמעתית שאינה טכנית ועניינה בהונאה בקשר עם בחינה ו/או עם עבודה. התנאי יעמוד בתוקפו לכל אורך תקופת לימודיו של הסטודנט לתואר ראשון באוניברסיטה.
  - (2) 20 שעות שירות למען הקהילה, אשר יבוצעו בהנחיית ותחת פיקוח לשכת דיקנאט הסטודנטים בתוך חצי שנה למן תחילת סמסטר א' תשפ"ג. הסטודנט לא יקבל אישור זכאות לתואר ו/או תעודה המעידה על סיום לימודיו בטרם ישלים מכסת שעות זו.
- [לביצוע השעות על הסטודנט לפנות אל גב' גלית צבי, סגנית הדיקנית וראש מדור המלגות במייל: gzvi@runi.ac.il. יובהר בזאת, כי לא תתאפשר חפיפה בין הפרויקטים המבוצעים על-ידי מקבלי המלגות לאלו המוטלים במסגרת עבירות משמעת].

מצייין ומדגיש, כי את הקוד לתרגיל הוא כתב בעצמו, בידיו שלו ובמחשב הפרטי שלו" (ההדגשות במקור)(סעיף 16 לטענות ההגנה); "לאור כל האמור לעיל, מחליט הסטודנט להישאר עם תלונה משמעתית זו במטרה להסביר את הצד שלו בסיפור לאור ההשתלשלות המורכבת והבעייתית ולאור אמונה מלאה בחפותו" (פסקה 37 לטענות ההגנה).

⁷ ראו את תלונתו של המרצה (מיום 25.2.2022) ואת הנספחים שצרף לתלונתו.

⁸ ראו למשל את דברי הסטודנט הבאים בכתובים: "במסגרת תוכנית זו צוות הסטודנט לסטודנט נוסף אשר במהלך שנות לימודיו הפך גם חבר קרוב ולכן סייע לו במשימות השונות, בין היתר גם בפתיחת התרגיל בקורס" (ההדגשות במקור)(סעיף 11 לטענות ההגנה); "לאור העובדה כי אותו סטודנט (...) סיים קורס זה בשנה הקודמת, כפי שהיה צריך לסיים גם הסטודנט, הוא שלט בחומר הנלמד ואף פתר את התרגילים שניתנו כבר בשנה הקודמת ולכן יכל לעזור ולשלוח לסטודנט רפרנסים על מנת שיוכל לקבל מושג על אופי התרגיל ופתרונו" (ההדגשות אינן במקור)(סעיף 12); "לא נעשתה פה העתקה מאף תלמיד אחר למעט קבלת תרגילי עבר כ'רפרנסים' לצורך התחלת הפתרון" (ההדגשות אינן במקור)(סעיף 16 לטענות ההגנה). יוער כי לולא אותה הסתייעות יתכן שכלל לא היה מתעורר חשדו של המרצה.

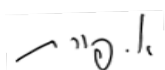
⁹ יודגש, כי ברגיל תיק שכזה מחייב את פסילת הקורס לצד העונשים האחרים. אולם, בנסיבות המיוחדות של תיק זה, שכתובתה התמשכה (כאמור בפס' 1 לעיל) נראה כי ניתן להסתפק בעונש מותנה משמעותי ובשעות שירות למען הקהילה.

ד. סוף דבר

8. כאמור, מצאתי כי יש לזכות את הסטודנט מן הספק מהעבירה שבסעיף 2(4) לתקנון המשמעת; מנגד מצאתי כי יש להרשיע את הסטודנט בגין הקובלנה בהפרת סעיף 2(6) לתקנון המשמעת ולהענישו כאמור בפסקה 8.

9. לסיום, מצאתי להודות לנציגות המלומדות של שני הצדדים, אשר טרחו במסירות ובמקצועיות לייצג נאמנה את שולחיהן/ם. עוד מתחייב להודות למרצה המלומד, אשר טרח רבות בתיק זה והשקיע משאבי זמן לא מבוטלים במטרה להקפיד ולשמור על היושרה האקדמית באוניברסיטה.

החלטה זו תפורסם ללא ציון שמו של הסטודנט או כל פרט מזהה אחר.

ד"ר אסף פורת
הממונה על המשמעת

Disciplinary File No. 13/2022

In the case of Student A – (hereinafter: **the Student**).

October, 2, 2022

Decision

A. Introduction

1. First, I must note that the drafting of the decision in this case has been slightly delayed in view of the unusual load of decisions that has landed on my desk over the past two months. As is required with regard to prolonged proceedings, this matter will be taken into account later.
2. Now, to the matter at hand, the Student, who is in an advanced year in his studies towards his bachelor's degree at Reichman University was accused of copying on two questions (questions 3 and 4) on homework assignment 3 (constituting 6 percent of the final grade),¹⁰ violation of **section 2(d) of the Reichman University Disciplinary Regulations** (hereinafter: the "**Disciplinary Regulations**") and/or infracting directives relating to a homework assignment, violation of **section 2(f) of the Disciplinary Regulations**.
3. The honorable complainant of the University, **Ms. Orly Shaked**, the coordinator of the disciplinary committee and the protocol registrar, **Ms. Orit Lazer**; the honorable lecturer-the complainant in this case, a scholarly representative of the Student Union on behalf of the student, **Ms. Nitzan Ben-Ari**, and of course, **the Student** himself were present at the hearing held before me regarding the Student's case on Thursday, July 21, 2022 (at 12:00).

B. The Question of Guilt

4. I will begin by stating that the student has denied guilt throughout the entire process, both in writing before the hearing and orally during the hearing, and, after carefully reviewing the case before me, hearing the parties and examining the material, my position is that the student should be acquitted of the charge of copying on the homework assignment; but contrarily, he

---

¹ See the Lecturer's letter of complaint dated February 25, 2022 and the Lecturer's testimony on p. 9 of the protocol.

should be convicted of infracting the directives concerning the homework assignment. Below I will list the reasons for the acquittal and then the reasons for the conviction.

5. This is a circumstantial case, since there is no direct evidence linking the student to the act of fraud, based on a tapestry of circumstantial evidence, founded on suspicion of copying that emerged as a result of running a software program ('**system**', in the words of the Lecturer), which attempts to locate indications of similarities between the students' homework assignments in the course, after which the course staff conducts a careful examination of the findings that emerge by the same 'system'. In each case, the software detected at least 50%-50% similar assignments, while in the student's case there was 88% similarity (as detailed in the lecturer's testimony on page 5).¹¹ After careful examination of the student's work by the course staff, the suspicion of copying based on the same similarity arose, as circumstantial evidence. The suspicion was that the student copied from another student, but this claim was abandoned during the hearing before me, because the student and the representative on his behalf were able to persuade both the lecturer and me that this was not a case of copying from another student. It should also be noted that during the hearing, the Lecturer and the Student conducted a dialogue concerning the same exercise, as reflected on pp. 6-8 of the protocol. The oral discussion, together with the arguments of defense that were spread over four pages and appendices, led me to the conclusion that there is **a reasonable possibility, that is not nil**, which could undermine the degree necessary for the factual system claimed by the Lecturer, such that a logical, single and unambiguous conclusion regarding an improper act of copying on the part of the Student cannot meet the rules established in this regard by a ruling of the Supreme Court.¹² That is, insofar as the proven facts are logically consistent with the Student's

² It should be noted that in light of the relatively high percentage of similarities between the homework assignments in this course, there is a special procedure for this course that allows the students to choose an alternative administrative sanction instead of disciplinary prosecution. It should be clarified that because the Student did not choose this alternative, it is clear that he preferred to try to prove his righteousness (see, inter alia, his written statements in his arguments for defense and below in footnote 4).

³ See the well-known remarks of the Honorable Justice M. Shamgar (as his title was then): "**When examining the array of circumstantial evidence, the court applies, as noted, the tests of logic and life experience [...]. The test takes the form of a systematic thought process, through which each piece of evidence is examined on its own in order to arrive at a summative assessment of the situation: in the framework of which the findings are determined and every possible interpretation that emerges from each finding is examined separately, as well as, finally, all of them in a grouped manner. This is how the interpretations are sorted here and there and given the proper weight. In light of the nature of the evidence and its cumulative weight, considering the defendant's**

explanation which refutes the wrongful intention or doubt remains as to the possibility of the feasibility of that explanation, as indeed happened in the matter before us, the fact of the fraud, which **requires proof beyond a reasonable doubt, should not** be inferred from the circumstantial evidence.

6. In addition, in light of the fact that the Student **could have avoided disciplinary proceedings but chose to conduct the proceedings in order to try to prove his innocence**¹³ and after **hearing** the testimony of the student, who insisted firmly that **he did not copy**,¹⁴ and considering **section 53 of the Evidence Ordinance**, entitled: "**The weight of testimony**", which states that: "**The value of oral testimony and the credibility of witnesses are a matter for the court to decide on**, according to the behavior of the witnesses, the circumstances of the matter and the **signs of truth that are revealed during the trial**," my position is that the Student, who gave consistent and clear testimony, speaks the truth when he vehemently reiterates that he did not copy.¹⁵ The signs of truth were evident in his credible and emotional

---

explanations, if any, and in view of any other reasonable hypothesis, the court determines whether it is appropriate to draw an unequivocal conclusion, which is the only logical one, according to which there is no reasonable doubt as to the guilt of the accused. Needless to say, if any reasonable doubt remains, this means that the guilt has not been proven with the necessary degree of certainty, and the accused must be acquitted. [...] Only if the damning conclusion, which is drawn from the circumstantial evidence, clearly and decisively prevails over all theories and alternatives and no other reasonable conclusion remains, it can be said that the **guilt was proven beyond a reasonable doubt**." [Cr.A. 543/79 Nagar v. The State of Israel, Court Cases 35 (1) 113, 141-142 (1980)]. Also see recently: Cr.A. 9201/18 Gurban vs. The State of Israel (par. 39) (Published in Nevo, June 8, 2022).

⁴ As detailed in writing, both in the arguments of defense on behalf of the student and in the complaint of the Lecturer (dated February 25, 2022) and in its appendices, which present the correspondence between the Lecturer and the Student. The Student, like all the other suspects in the course had the option to choose to take responsibility, receive a grade of zero on the same homework assignment and the subtraction of 10 points from the final grade, instead of undergoing disciplinary prosecution. As mentioned above, the student ultimately opted for disciplinary prosecution to try to prove his innocence. It should be noted that if he had not succeeded in doing so, under the circumstances of his case he would have failed the course.

⁵ See mainly his following remarks: "**I really do not believe that I am guilty**" (p. 3 of the protocol); "**I am trying to have you understand, I have been working like a mule on this degree, I did the exercise 30 times, I found a code on the Internet, I relied on it, I wrote every line in the exercise with my own hands. I really do not know what the story of the second student's exercise is. I wrote everything...**" (p. 6 of the protocol); "**Maybe I am hallucinating, but I do not think I deserve to repeat the course**" (p. 9 of the protocol).

⁶ Repetition that suits the consistent position of the Student, as presented in the arguments of defense written on his behalf, see for example: "**First, I will begin by saying that the Student denies any guilt, claiming that this is not a case of copying**" (paragraph 5 of the arguments of defense); "**.. The Student did not actually know anyone from this track, nor did he establish contact or work together with any of the students**" (paragraph 7 of the arguments of defense); "**The Student notes and emphasizes that he wrote the code for the exercise himself, with his own hands and on his private computer.**" (the bold print appear in the original text)(paragraph 16 of the arguments of defense); "**In light of all of the above, the Student decided to remain with this disciplinary complaint in order to**

testimony, which left me with the impression of credible testimony of a witness, who lacked any consciousness of the act of intentional prohibited copying.

7. However, this **does** not yet mean that the student did not violate instructions regarding the same homework assignment. It is evident that the student's conduct regarding the homework assignment and its context, which arises from both the Lecturer's words,¹⁶ and the Student's own words,¹⁷ **indicate a violation of instructions** on the part of the latter. In this context, the Student's learned representative noted that **"I do not think there was any fraud here, you cannot ignore the discourse... There was no fraud here. I feel that perhaps there is a violation of the directives here"** (the bold print and underlines do not appear in the original text) (p. 9 of the protocol). Indeed, as noted, my position is that the representative's feeling is indeed justified, since there is no doubt that the Student's conduct in the case before me did not correspond with the Lecturer's instructions. Even if the Student's behavior regarding the homework assignment (before it was written, during the writing and even after it) did not include any awareness, as I have already stated, there was negligence here, which clearly testifies to **infraction of the directives in accordance with Section 2(f) of the Disciplinary Regulations**.

C. The Question of Punishment

8. I considered the acquittal due to reasonable doubt of the Student from the serious charge and the conviction of the minor charge; And in particular, the prolonged proceedings in this matter

---

explain his side of the story in light of the complex and problematic course of events and in light of his full belief in his innocence" (paragraph 37 of the arguments of defense).

⁷ See the Complaint of the Lecturer (dated February 25, 2022) and the Appendices that he attached to his complaint.

⁸ See for example the Student's remarks provided in writing: **"As part of this program, the student was appointed to another student, who during his years of study also became a close friend and therefore assisted him with the various tasks, among others also in solving the exercise in the course"** (the bold print and underlines appear in the original text)(paragraph 11 of the arguments of defense); **"In view of the fact that the same student (...) completed this course in the previous year, as the Student should have completed it as well, he mastered the material studied and even solved the exercises given already in the previous year and thus he could help and send to the Student references in order to be able to get an idea of the nature of the exercise and its solution"** (the bold print and underlines appear in the original text)(paragraph 12); **"No copying from any other student was done here except for receiving past exercises as 'references' for how to start the solution"** (the bold print and underlines do not appear in the original text)(paragraph 16 of the arguments of defense). It should be noted that had it not been for that same assistance it is possible that no suspicion would have arisen at all on the part of the Lecturer.

and, which lies entirely upon me, and I decided to make an exception and impose a relatively lenient punishment¹⁸ on the Student as follows:

(1) Conditional suspension from studies for one year for any disciplinary offense that is not technical and concerns deceit in connection with an exam and/or a homework assignment. The condition will remain in effect throughout the period of the Student's undergraduate studies at the university.

(2) 20 hours of community service, which will be carried out under the guidance and supervision of the Office of the Dean of Students within six months from the beginning of the first semester of 2022-2023. The Student shall not receive certification of his eligibility to his degree and/or certification attesting to his completion of his studies before he has completed this quota of hours.

[To complete the hours, the Student must contact Ms. Galit Zvi, Vice Dean and Head of the Scholarships Department, by email: gzvi@runi.ac.il. It is hereby clarified that no overlap will be permitted between the projects carried out by scholarship recipients and those imposed as part of disciplinary offenses].

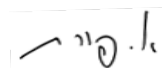
D. Epilogue

9. As stated, I decided that the Student should be acquitted **of the offenses under** section 2(d) of the disciplinary regulations **due to reasonable doubt**; On the other hand, I found that **the Student should be convicted of violating section 2(f) of the disciplinary regulations** and punished as stated in paragraph 8.
10. In conclusion, I would like to thank the learned representatives of both parties, who devotedly and professionally took the trouble to faithfully represent their parties. **We must also thank the scholarly Lecturer who took put much effort in this case and invested considerable time and resources to preserve the academic integrity of the University.**

---

⁹ It should be emphasized **usually, in such a case like this disqualification of the course alongside the other penalties is required**. However, **under the special circumstances of this case**, in which the drafting was prolonged (as stated in paragraph 1 above) it seems that the **significant conditional penalty with the hours of community service will suffice**.

This decision will be published without mentioning the Student's name or any other identifying details.

Dr. Assaf Porat
Disciplinary Officer